

Arrest

nr. 227 248 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 1 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België een eerste maal binnenkwam in 2011, verklaart er zich op 27 november 2017 vluchteling.

1.2. Op 27 februari 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 1 oktober 1980 in Kafr al Dawar, in het gouvernement el Bahera, en u hebt er gewoond tot aan uw vertrek uit Egypte. U bent oorspronkelijk een moslim van religie maar u bent ondertussen afgestapt van uw geloof (zie infra). Momenteel verdiept u zich in het christendom maar u heeft zich tot op heden nog niet officieel bekeerd. U behaalde een bachelor in lichamelijke opvoeding aan de universiteit van Alexandrië. U was eerst tewerkgesteld als voetballer en later werkte u in de horeca alsook in de bouwsector. U was sympathisant van de islamitische partij in Egypte. In 2006 werd uw vader tijdens de parlementsverkiezingen van 2006 – omwille van uw activiteiten voor de islamitische partij – benaderd door de Egyptische veiligheidsdiensten om u te doen zwijgen. Hierna besloot u om uw activiteiten te verminderen om problemen te vermijden.

In 2007 verliet u Egypte omwille van socio-economische motieven en in een poging uw financiële situatie verbeteren. U trok hiervoor richting Europa. U verbleef gedurende twee weken in Griekenland waarna u verder reisde naar Bulgarije. Daar kon u verblijfsdocumenten verkrijgen op basis van uw werkzaamheden in de bouw. U werkte gedurende ettelijke jaren in de bouwsector in Bulgarije alsook daarbuiten (o.a. Italië, Frankrijk, ...). In 2010 kon u met behulp van uw werkgever de Bulgaarse nationaliteit bekomen. In 2011 kreeg u het aan de stok met uw werkgever waarna u besloot om naar België te komen. Op 27 augustus 2012 werd er een klacht tegen u ingediend omwille van mondelinge dreigementen. U ging zelf naar het politiecommissariaat om bovenstaande beschuldigingen persoonlijk te weerleggen. Na de vaststelling dat u illegaal op het Belgisch grondgebied verbleef werd er u eveneens op 27 augustus 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

In 2012 bent u op religieuze wijze gehuwd met M.E.. Op 14 april 2014 werd jullie dochter H. geboren. Uw dochter werd na de geboorte gediagnosticeerd met het Syndroom van Edwards en overleed 45 dagen na de geboorte ten gevolge van deze aandoening. Na het overlijden van uw dochter bent u gescheiden van uw echtgenote, dit ten gevolge onenigheid over de begrafenis van uw dochter. U verliet het Belgische grondgebied en verbleef gedurende ettelijke maanden in Frankrijk waarna u terugkeerde naar België. In 2013 bent u zich vragen beginnen stellen over de islam en begon u zich te verdiepen in verschillende andere religieuze strekkingen, onder andere het jodendom en het christendom. Als gevolg van deze kritische reflectie besloot u af te stappen van uw geloof. Momenteel verdiept u zich in het christendom maar u heeft zich tot op heden nog niet officieel bekeerd.

In 2015 bent u op religieuze wijze gehuwd met C.L.. Op 9 maart 2016 diende u in Antwerpen een verklaring tot inschrijving als EU-burger in bij de bevoegde instanties. In het kader hiervan legde u uw Bulgaarse identiteitskaart neer. Er werd u een bijlage 19 afgeleverd die u een tijdelijk verblijf in België verschafte. Op 31 maart 2016 stelde de federale politie vast dat het door u neergelegde identiteitsdocument volledig vervalst bleek te zijn. Op 7 april 2016 werd uw bijlage 19 ingetrokken. Op 1 juni 2016 werd u op de hoogte gesteld van deze beslissing en werd er door de Antwerpse politie een proces-verbaal opgesteld omwille van valsheid in geschrifte. Diezelfde dag werd u opgesloten in het centrum voor illegalen te Merksplas. In juli 2016 werd u overgeplaatst naar het repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel. Op 29 oktober 2016 verliep de wettelijke termijn van vasthouding waardoor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) genoodzaakt was om u opnieuw in vrijheid te stellen.

U was zelf niet op de hoogte van de valsheid van uw Bulgaarse identiteitsdocumenten en u verdenkt uw voormalige werkgever ervan uw dossier bij de Bulgaarse autoriteiten te hebben doen verdwijnen.

Na uw vrijlating uit het gesloten centrum bent u actief geworden op sociale media als 'ex-muslim'. U uitte via verschillende kanalen op YouTube kritiek op de islam, o.a. via uw kanaal 'The Ex-Muslim Show'. Op 27 november 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U zou immers recent vernomen hebben dat de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte was van uw online activiteiten hier. Uw vriend O.O. raadde u aan om uw activiteiten wat te kalmeren. In maart of april 2018 bent u op de Egyptische ambassade aangesproken over uw activiteiten op het internet. Iemand uit Antwerpen zou uw stem hebben herkend en dit hebben doorgegeven aan de Egyptische autoriteiten. U ontkende elke betrokkenheid. U zou in april 2018 uw stem zijn gaan uitbrengen voor de Egyptische presidentsverkiezingen. In juni 2018 werd uw vader in Egypte tweemaal meegenomen en ondervraagd door de Egyptische autoriteiten omwille van uw activiteiten.

U vreest bij terugkeer naar Egypte te worden beschuldigd van godslastering, te worden opgesloten of te worden vermoord.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) nam op 17 april 2018 een beslissing van beëindiging van de behandeling van het verzoek gezien u niet aanwezig was op het moment van uw persoonlijk onderhoud. Op verzoek van uw advocaat Alexander Loobuyck werd uw verzoek om internationale bescherming heropend aangezien uw oproepingsbrief nooit werd afgeleverd op het door u opgegeven adres.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgrede stukken neer: uw Egyptische identiteitskaart (kopie), uw diploma (origineel), een Belgische arbeidsovereenkomst (origineel), een geplastificeerd naamkaartje (origineel), een foto van een baby (print), een bewijs van een voorschot betaald aan het Sint Augustinus ziekenhuis (kopie), klevertjes van de Christelijke Mutualiteiten - CM (kopie), foldertjes van de kerk van Jette (originelen), teksten uit de Bijbel (prints), vier edities van Kerk en Leven (originelen), teksten uit de Koran aangevuld met eigen opmerkingen genaamd 'Quranleaks' (prints) alsook internetlinks naar twee YouTube-kanalen (mail).

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om **uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade** zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming **aannemelijk** te maken, dit om onderstaande redenen.

Wat betreft **de reden(-en) waarom u initieel Egypte verliet** dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Egypte initieel heeft verlaten omwille van financiële redenen. Zo stelde u uitdrukkelijk dat u Egypte verliet op zoek naar een beter leven (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 13). Dient te worden opgemerkt dat de door u aangereikte motieven louter socio-economisch van aard zijn en, zoals reeds hierboven werd aangestipt, **geen uitstaans** hebben met **de Vluchtelingenconventie**.

Wat betreft uw vrees in geval van terugkeer naar Egypte te worden beschuldigd van godslastering, te worden opgesloten of te worden vermoord dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bent afgestapt van uw geloof, dat u kritisch zou zijn ten aanzien van de islam noch dat u actief bent op YouTube. Dit omwille van onderstaande redenen:

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen als zou u in Egypte een conservatieve moslim zijn geweest. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u in Egypte, alsook in de jaren na uw vertrek uit Egypte, sympathisant was van de Islamitische partij, meer bepaald het moslimbroederschap (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 9 – zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 7). U zou deelgenomen hebben aan de activiteiten van deze partij alsook door hen benaderd zijn geweest om als sportieve jongeman anderen te beïnvloeden om zich eveneens bij hen aan te sluiten (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 9). Zo zou uw vader tijdens de parlementsverkiezingen van 2006, omwille van uw activiteiten voor de islamitische partij, aangesproken zijn door de Egyptische veiligheidsdiensten om u te doen zwijgen (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 9). U omschreef uzelf als 'een conservatieve moslim' die maar één stap verwijderd was van radicalisering. In dit verband stelde u in die periode eveneens te leven in een sfeer van haat. Zo omschreef u die periode in uw leven met behulp van een citaat uit de koran waaruit moet blijken dat u zich als moslim beter dan de rest beschouwde (i.c. andere religies, andere strekkingen binnen de islam) en u de plicht had anderen te bekeren tot de islam door middel van Jihad. U hield zich strikt aan de religieuze wetten en ging meermaals per dag naar de moskee (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 7 en 8). In België frequenteerde u moskeeën die bedenkelijke ideologieën propageerden. Zo stelde u later te hebben vernomen dat de imam van uw moskee in Borgerhout mensen ronselde om te gaan strijden in Syrië (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 8). Er kunnen echter vraagtekens geplaatst worden bij uw beweringen als zou u een 'conservatieve' moslim (op de rand van radicalisering) zijn geweest alvorens u zou zijn afgestapt van uw geloof. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw eerste echtgenote, M.E., van religie een christene was (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 10). U gevraagd of het geen probleem vormde voor u en uw strikt religieuze opvattingen dat u huwde met een christene stelde u dat dit geen probleem vormde gezien ze geen praktiserende christene was. Bovendien haalde u aan dat u volgens uw geloof mocht huwen met mensen van het Boek, i.c. Joden en Christenen (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 10). Dient echter te worden opgemerkt dat u, indien u effectief iemand was die zijn geloof op een héél conservatieve wijze beoefende alsook meende via Jihad mensen te moeten bekeren tot de islam, zoals u aanhaalde, besloten zou hebben om te huwen met iemand die niet hetzelfde geloof beleed. Bovenstaande doet vermoeden dat u uw geloof op een veel vrijere en minder conservatieve wijze beoefende.

Vervolgens heeft u niet aannemelijk kunnen maken effectief te zijn afgestapt van uw geloof. Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille het overlijden van uw pasgeboren dochter bent beginnen nadenken over uw geloof en u ten gevolge hiervan besloot om afstand te nemen van de islam. Dient echter te worden opgemerkt dat u geen eenduidige verklaringen aflegt in verband met het overlijden van uw dochter. Zo

is het frappant dat u initieel ten aanzien van de DVZ stelde dat uw dochter geboren is op 14 april 2013 en een veertigtal dagen later overleed (zie verklaring DVZ, vraag 16). Ten aanzien van het CGVS stelde u aanvankelijk dat zij geboren is op 14 april 2014 (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 5). Niet veel later verklaarde u dan weer dat u dochter overleed in mei 2013 (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 5). Tijdens u tweede persoonlijk onderhoud situeerde u het overlijden van uw dochter dan weer in 2013. Zo stelde u meermaals dat u in 2013, na het overlijden van uw dochter, zou zijn beginnen nadenken over uw geloof. In die periode bent u, naar eigenzeggen, alles opnieuw gaan lezen en analyseren (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 7, 9 en 10). In dit verband is het eveneens opvallend dat uw verklaringen over de klacht die uw voormalige partner tegen u indiende bij de politie en het door u geschetste tijds kader – zo zou uw voormalige partner na het overlijden van uw dochter een klacht tegen u hebben ingediend bij de politie – niet stroken met de stukken in uw administratief dossier (zie blauwe map, administratief verslag vreemdelingencontrole). Zo stelde u dat u problemen kende met uw voormalige partner naar aanleiding van meningsverschillen betreffende de begrafenis van uw dochter, i.c. een christelijke dan wel islamitische begrafenis, wat u zelf afwisselend in 2013 of 2014 situeerde (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 10). Naar aanleiding hiervan werd er een klacht tegen u ingediend bij de politie. U zou op eigen initiatief naar de politie gegaan zijn om de klacht te weerleggen (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 5 en 11). Dient echter te worden opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat deze klacht dateert van 27 augustus 2012 (zie blauwe map, administratief verslag vreemdelingencontrole). Dit strookt bijgevolg niet met uw eerdere verklaringen in verband met de geboorte en het overlijden van uw dochter, i.c. in 2013 of 2014 (zie supra). Rekening houdend met voorgaande is het opmerkelijk dat u geen eensluidend en coherent tijds kader kan schetsen met betrekking tot de geboorte en het overlijden van uw dochter alsook de daaropvolgende gebeurtenissen, i.c. de klacht bij de Antwerpse politie. Het betreft immers een belangrijke gebeurtenis in uw leven. Dit doet ernstige vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Bovendien is het frappant dat u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van de geboorte, dan wel het overlijden, van uw dochter kan neerleggen (zie administratief dossier – groene map). U legde weliswaar een geplastificeerd naamkaartje, een foto van een baby, een bewijs van een voorschot betaald aan het Sint Augustinus-ziekenhuis en verschillende klevertjes van de CM op uw naam neer (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 12). Dient echter te worden opgemerkt dat uit geen enkele van deze documenten kan blijken dat u effectief ooit een dochtertje heeft gehad. Het geplastificeerde naamkaartje kan op eender welk moment, om éénder welke reden en door éénder wie zijn gemaakt. Bovendien heeft het geen enkele bewijswaarde met betrekking tot de geboorte en het (al dan niet) overlijden van de op het kaartje vermelde persoon. Op basis van de foto van het baby'tje kan evenmin worden afgeleid dat het hier daadwerkelijk om uw dochtertje zou gaan en dat zij overleden zou zijn. De klevertjes van de CM op uw naam tonen dan weer enkel aan dat u aangesloten was bij deze mutualiteit, niets meer en niets minder. Het bewijs van betaling van het Sint Augustinus ziekenhuis toont dan weer enkel aan dat u een voorschot van 50 euro heeft betaald. Uw onvermogen een tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen betreffende de geboorte en het overlijden van uw dochtertje zet u uw geloofwaardigheid op de helling.

Ook volgende bevindingen doen afbreuk aan uw waarachtigheid. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud reeds twee jaar actief, i.c. sedert ongeveer juli 2016, te zijn op YouTube als criticaster van de islam (zie CGVS, dd. 19.07.2018, p. 14). Uw eerste kanaal 'Momo Soo' werd geblokkeerd waarna u uw huidige kanaal, met name de 'Ex-Muslim Show', zo'n acht maanden geleden aanmaakte (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14 – zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 16). Daarenboven zou u eveneens betrokken zijn bij andere kanalen en platformen met een soortgelijke insteek. Dient echter te worden opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u op 1 juni 2016 nog te kennen heeft gegeven dat u als moslim wou deelnemen aan de Ramadan (zie administratief dossier). Het is bevreemdend te moeten vaststellen dat u enerzijds zou participeren aan de Ramadan en u één maand later reeds actief zou zijn als hevige criticus van de islam. Zoals u zelf doorheen uw verklaringen meermaals liet optekenen betrof het immers een fundamentele verandering in uw leven die u niet van de ene dag op de andere dag heeft genomen. Zoals reeds aangehaald gaf u meermaals te kennen dat u sinds het overlijden van uw dochter in 2013, of 2014, afstand nam van de islam (zie supra). Zo herhaalt u doorheen uw persoonlijke onderhouden méérmaals dat u tot 2013 moslim was, daarna zouden uw twijfels begonnen zijn (zie CGVS dd. 03.09.2017, p. 7, 9, 10 en 11). Bovendien bestempelt u uzelf als 'ex-moslim' (zie CGVS dd. 03.09.2017, p. 11). Dat u sinds het overlijden van uw dochtertje afstand nam van de islam, strookt geenszins met het feit dat u zichzelf begin juni 2016 nog als moslim omschreef en de intentie uitte deel te nemen aan de Ramadan. Ook al bleek u niet in staat het overlijden van uw dochtertje op een éénsluidende manier in de tijd te situeren, uit uw verklaringen blijkt wel dat u dit enkele jaren vóór 2016 zou hebben voorgedaan (zie supra). Bovenstaande bevinding doet in niet geringe mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u afstand genomen hebben van uw geloof.

Bovendien toont u geenszins aan ooit op enige wijze actief te zijn geweest op sociale media. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, gezien het overlijden van uw dochter – dat direct aan de basis zou liggen van uw afstand van het islamitisch geloof en bijgevolg ook het ontstaan van uw kritische houding ten aanzien van het islamitisch geloof – ten eerste in vraag kan gesteld worden (zie supra), ook de geloofwaardigheid van uw beweringen aangaande uw activiteiten op sociale media in het gedrang komt. Vervolgens heeft u tot op heden op geen enkele wijze aangetoond dat u effectief actief bent op YouTube. Zo stelde u voor uw huidige YouTube kanaal 'The Ex-Muslim Show' een ander kanaal te hebben gehad onder de naam 'Momo Soo'. Dit zou echter door YouTube geblokkeerd zijn na één of meerder klachten omwille van de inhoud (zie CGVS dd.03.09.2018, p. 16). Dit zijn echter loutere beweringen van uw kant die u geenszins hard maakt. U gevraagd of u enig tastbaar bewijs heeft met betrekking tot de beëindiging van uw account stelde u dat dit niet het geval was (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 16). Dit is opvallend want uit de beschikbare informatie, die overigens werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat YouTube strikte regels volgt in geval van de beëindiging of de blokkering van een kanaal. Zo wordt er stevast een e-mail gestuurd met daarin een omstandige beschrijving van de reden van de beëindiging of blokkering waarna u de mogelijkheid krijgt om in beroep te gaan tegen deze beslissing (zie info toegevoegd aan blauwe map) Dat u bijgevolg geen enkel stavingsstuk zou kunnen neerleggen aangaande uw eerder YouTubekanaal en de blokkering hiervan, is geenszins geloofwaardig. Bovendien is het geenszins aannemelijk dat uw kanaal überhaupt zou zijn beëindigd of geblokkeerd door YouTube omwille van klachten door moslims. Zo blijkt uit de community richtlijnen van YouTube dat zij voorstander zijn van het recht op vrije meningsuiting en dat er slechts in heel specifieke gevallen (i.c. plagiaat, aanzetten tot haat/geweld, pornografie, etc..) wordt overgegaan tot het sluiten van een account of kanaal. Afgaande op uw verklaringen over uw activiteiten op YouTube (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14) kan er geen sprake zijn van een schending van bovengenoemde voorwaarden en is er aldus geen reden waarom uw kanaal door YouTube zou zijn afgesloten. Voorgaande ondermijnt dan ook reeds in niet geringe mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw vermeende activiteiten op sociale media/YouTube voor eind 2017, in casu voor het moment dat u naar eigen zeggen uw huidige kanaal 'The Ex- Muslim Show zou hebben opgestart.

Voorts dient erop gewezen te worden dat u ook evenmin aantoont dat u effectief achter het bestaande kanaal 'The Ex-Muslim Show' zit. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige kanaal een achttal maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud zou hebben opgestart, in casu ergens eind 2017, (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Dient echter te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat dit kanaal reeds bestaat sinds 30 oktober 2012 (zie info toegevoegd aan blauwe map). Dit strookt bijgevolg hoegenaamd niet met uw eigen verklaringen als zou u uw nieuwe kanaal 'The Ex-Muslim Show' eind 2017 hebben opgestart na de vermeende sluiting van uw eerder kanaal (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Deze bevinding ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Kan in dit verband ook worden opgemerkt dat eender wie achter dit YouTube kanaal kan zitten. Tot op heden heeft u enkel de link van 'The Ex-Muslim Show' doorgestuurd (zie administratief dossier – groene map). U heeft op geen enkel moment enig tastbaar begin van bewijs geleverd waaruit blijkt dat u effectief verantwoordelijk bent voor dit kanaal en de inhoud ervan. Dat u in het kader hiervan een bundel neerlegde onder de naam 'Quranleaks', het betreft hier een bundel bestaande uit verschillende verzen uit de Koran in het Arabisch met Engelse vertaling waaraan hier en daar een Word-document werd toegevoegd waarin u, naar eigen zeggen, verzen uit de Koran becommentarieerd in het Engels, veranderd hoegenaamd niets aan bovenstaande bevindingen. Er kan immers op geen enkele mogelijke manier vastgesteld worden wie deze kritische bemerkingen heeft geschreven noch wanneer en met welke bedoelingen deze opmerkingen werden geschreven. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan dit document worden toegekend.

Het geheel van voorgaande maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde activiteiten op social media. Uit voorgaande volgt dan ook dan evenmin enig geloof kan gehecht worden aan de problemen die u, omwille van uw vermeende activiteiten op sociale media, met de Egyptische autoriteiten zou hebben gekend. Dit blijkt voorts ook uit volgende.

Zo kon u niet verduidelijken op welke wijze de Egyptische autoriteiten op de hoogte zouden zijn gesteld van uw vermeende activiteiten. Zo stelde u uitdrukkelijk nooit iets te hebben gepubliceerd onder uw eigen naam (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Als extra veiligheidsmaatregelen zou u daarenboven gebruik gemaakt hebben van technologie om uw stem te vervormen zodat men u evenmin op basis hiervan zou kunnen herkennen (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Enkel mensen van uw community, i.c.mede-criticasters van de islam, zouden op de hoogte geweest zijn van uw activiteiten (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14 en 15). In het licht van voorgaande is het dan ook geenszins duidelijk hoe de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte zou zijn van uw activiteiten. In dit verband stelde u " iemand uit Antwerpen heeft mijn stem herkend hoewel ik altijd probeerde mijn stem te veranderen in de afleveringen". Sinds een viertal maanden ongeveer, i.c. +/- maart 2018, zou men op de hoogte zijn van

uw kanaal, zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14 en zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Bij een bezoek aan de Egyptische ambassade zou men u geconfronteerd hebben met deze informatie alsook met video's over sjeik al Azhar (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Weerom komt u hier niet verder dan het uiten van een aantal blote beweringen die op geen enkel manier worden gestaafd. Uw opeenvolgende verklaringen aangaande het moment waarop de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte zou zijn gekomen van uw kanaal zijn bovendien niet eensluidend. In tegenstelling tot wat u voor het CGVS verklaarde (zie supra), beweerde u tijdens uw interview bij de DVZ, dat plaatsvond in januari 2018, dat de Egyptische staatsveiligheid toen reeds op de hoogte was. U had dit recent vernomen, zo beweerde u bij de DVZ (zie vragenlijst CGVS vraag 5). De waarachtigheid van uw beweringen wordt voorts eens te meer onderuit gehaald gelet op het feit dat u zich in april 2018 spontaan naar de Egyptische ambassade begaf om daar uw stem uit te brengen in het kader van de Egyptische presidentsverkiezingen (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 11). Dat u zich vrijwillig op de ambassade zou aanmelden, wetende dat de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte is van uw activiteiten op YouTube, is geenszins aannemelijk. U haalde hierbij overigens het voorbeeld aan van een andere YouTuber die momenteel Egypte niet mag verlaten omwille van verschillende lopende rechtszaken tegen zijn persoon (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 13, 14 en 15). Dat u in dergelijke context zelf contact zou zoeken met en u vrijwillig zou begeven naar de Egyptische ambassade ondermijnt compleet de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Voorts is het dan ook weer opmerkelijk dat u reeds in november 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Immers, indien we uw laatste versie van de feiten volgen, namelijk dat u in maart 2018 vernam dat Egyptische staatsveiligheid op de hoogte is van uw activiteiten en u omwille hiervan thans een vrees heeft voor een terugkeer naar Egypte, kan de vraag worden gesteld waarom u dan reeds in november 2017 om internationale bescherming verzocht. Dit toont eens te meer aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen aangaande uw problemen met de Egyptische autoriteiten.

Dat voorts uw vader ook problemen zou hebben ondervonden met de veiligheidsdiensten in Egypte, en dit ten gevolge van uw activiteiten, moet eveneens worden opgemerkt dat dit niet aannemelijk is. Gezien er reeds geen geloof kan gehecht worden aan uw activiteiten op sociale media kan er immers evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die uw familie omwille hiervan zou hebben gekend. Ook volgende bevindingen tonen aan dat uw verklaringen betreffende de problemen van uw vader niet kunnen weerhouden worden. Zo stelde u dat de veiligheidsdiensten tweemaal langskwamen bij uw ouderlijke woning in Egypte. Men zou uw vader hebben meegenomen en ondervraagd omwille van het feit dat jullie dezelfde naam hebben (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Hierdoor zouden de Egyptische veiligheidsdiensten uw vader ervan hebben verdacht achter het YouTube – kanaal te zitten (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Dient echter te worden opgemerkt dat het een loutere bewering van uw kant betreft die u geenszins staft met enig tastbaar begin van bewijs. Bovendien is het, rekening houdend met uw eerdere verklaringen, onlogisch dat de Egyptische veiligheidsdiensten uw vader zouden hebben aangehouden als gevolg van een vorm van 'mistaken identity'. U stelde in dit verband het volgende "In Europa heet ik A.M. en op het Egyptische paspoort heet ik M.M.S.A.. In verband met YouTube ze dachten eerst dat ik mijn vader was. Mijn vader heet M.S." (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Dit houdt echter geen steek gezien uit uw verklaringen blijkt dat u in maart 2018 reeds werd aangesproken op de Egyptische ambassade in België ten gevolge van uw activiteiten (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Uw eigen verklaringen volgend, zou men dus in maart 2018 reeds geweten hebben dat het om u ging alsook dat u zich in België bevond, gezien ook u in het verleden reeds meermaals in contact stond met de ambassade, dit onder andere voor het verlengen/vernieuwen van uw Egyptische identiteitspapieren (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 11). Waarom men dan daarna uw vader zou aanhouden omwille van dezelfde feiten is geenszins duidelijk. Voorgaande ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u in het kader hiervan tekstberichten toonde die uw broer u zou gestuurd hebben naar aanleiding van de gebeurtenissen/problemen in Egypte wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Deze berichten kunnen hoogstens aantonen dat uw broer berichten naar u stuurde, doch tonen geenszins aan dat hetgeen in de berichten vermeld staat strookt met de realiteit. De authenticiteit van deze berichten kan niet worden nagegaan en er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u aangaande uw huidige religieuze overtuiging het volgende stelde: "momenteel ben ik een beetje atheïst maar tegelijkertijd ben ik het christendom aan het ontdekken. Ik volg bijbellessen en tegelijkertijd ben ik agnost" (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 3). Uit bovenstaande kan duidelijk opgemaakt worden dat u tot op heden zoekende bent. U zou zich echter meer vereenzelvigen met het christendom en contacten hebben in de christelijke gemeenschap van Jette (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 3). U zou onder andere bijbellessen bijwonen om u te informeren over de godsdienst. In het kader hiervan legde u verschillende 'Kerk en Leven'-krantjes neer, Bijbelse teksten alsook folders van de kerk (zie administratief dossier). De door u neergelegde documenten

tonen hoogstens aan dat u een zekere interesse heeft in het christendom. Zo bent u in één van de 'Kerk en Leven'-krantjes te zien op een foto van de Bijbelstudie georganiseerd door de Kerk in Jette. De documenten tonen echter niet aan dat uw engagement verder reikt dan dit. Uit uw verklaringen blijkt overigens ook duidelijk dat u nog zoekende bent en tot heden niet officieel bekeerd bent tot het christendom (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 11). U stelde dienaangaande bovendien ook uitdrukkelijk **nog niet zeker te zijn u effectief te willen bekeren gezien u nog twijfels heeft** (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 15). Zo verklaarde u omwille van bepaalde passages het Oude Testament niet te willen aanvaarden (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 12). Indien men u omwille hiervan niet wil aanvaarden of toelaten tot het christendom dan stelde u zich hierbij neer te leggen en dan bent u iemand zonder religie (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 12). Dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uw (al dan niet) bekering tot het christendom momenteel louter hypothetisch van aard is. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat op dit moment enkel uw atheïstische vrienden op de hoogte zijn van uw verdieping in het christendom (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 15). Zo zou uw netwerk in Egypte noch uw familie op de hoogte zijn (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 15). U toont bijgevolg geenszins aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Egypte problemen zou kennen omwille van uw interesse en verdieping in het christendom.

Wanneer men al het voorgaande in ogenschouw neemt, komt men tot de conclusie dat uw relaas en de redenen omwille waarvan u niet naar Egypte zou kunnen terugkeren, niet kunnen overtuigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 7 juni 2018) blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in Rafah, Sheikh Zuwaïd en al Arish, de noordelijke districten van de "North Sina" provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinai. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinai (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinai is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren twee nieuwe radicale groepen, Hasm en Lewaa al Thawra, gewapende aanvallen uit gericht op militaire en politieke doelwitten op het Egyptische vasteland.

De radicale islamitische opstandelingen in de Sinai, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinai. De WS maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van brembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanfalten uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van de WS gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook nietmilitaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. De WS eist in november 2017 ook een aanslag op een soefistische moskee op, waarbij 305 burgerslachtoffers vallen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. In februari 2018 lanceert het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinai, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de 'Comprehensieve Operatie Sinai 2018', die tot doel heeft niet alleen de WS in Sinai, maar het terrorisme in geheel Egypte te elimineren. Bij de actie zijn reeds tientallen militanten omgekomen, honderden arrestaties verricht en vele schuilplaatsen en wapendepots ontmanteld. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinai zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven, en vinden vooral plaats in de buurt van Greater Cairo en Giza, maar ook heel af en toe in de provincies Alexandrië, Damietta, Gharbia, Minufiyah, Qalyoubiya, Fayoum en Minya. Deze acties nemen onder meer de vorm aan van brandstichtingen, aanvallen met bommen, schietpartijen, ontvoeringen, zelfmoordacties, ontvoeringen en onthoofdingen. Aanslagen gepleegd buiten de Sinai worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is,

maar ook acties voert in andere provincies. De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen, ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw identiteitskaart en uw diploma bevestigen louter uw persoonsgegevens, uw herkomst alsook uw studies. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De arbeidsovereenkomst heeft dan weer betrekking op uw situatie in België. De overige documenten, - i.c. het geplastificeerd naamkaartje, de foto van een baby, het bewijs van een voorschot betaald aan het Sint Augustinus ziekenhuis, de klevertjes van de CM, de foldertjes van de kerk van Jette, de teksten uit de Bijbel, de vier edities van Kerk en Leven, de teksten uit de Koran aangevuld met eigen opmerkingen genaamd Quranleaks alsook internetlinks naar twee YouTubekanalen – werden hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u voor **het verkrijgen van een verblijfsvergunning op basis van uw huwelijk** met uw echtgenote C.L. de hiertoe in de Vreemdelingenwet voorziene procedures dient aan te wenden, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: foto's van zijn dochter (stuk 3), een “screenshot” van het YouTube-kanaal “Ex Muslim Show” (stuk 4) en een attest voor zijn doopsel op 20 april 2019 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg

uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij ingeval van terugkeer naar Egypte zal worden beschuldigd van godslastering, zal worden opgesloten of zal worden vermoord omdat hij de islam heeft afgezworen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn redenen voor zijn initiële vertrek uit Egypte van louter financiële en socio-economische aard zijn en aldus geen verband houden met één van de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering in het verleden een conservatieve moslim te zijn geweest die slechts één stap verwijderd was van radicalisering; (iii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering de islam te hebben afgezworen na het beweerde overlijden van zijn dochter aangezien hij dit overlijden niet in de tijd weet te situeren en hij geen bewijskrachtige documenten voorlegt ter staving van de geboorte en het overlijden van zijn dochter; (iv) de geloofwaardigheid van zijn bewering als criticaster van de islam actief te zijn op YouTube en van zijn bewering sedert het overlijden van zijn dochter afstand te hebben genomen van de islam, niet te rijmen vallen met de vaststelling dat hij op 1 juni 2016 te kennen gaf als moslim te willen deelnemen aan de ramadan; (v) zijn verklaringen over het afsluiten van het YouTube-kanaal "Momo Soo" niet te rijmen zijn met de beschikbare informatie van YouTube (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (vi) zijn verklaringen over het YouTube-kanaal "Ex-Muslim Show" evenmin te rijmen zijn met de beschikbare informatie over dit kanaal (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (vii) hij tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over de wijze waarop de Egyptische autoriteiten op de hoogte zouden zijn gekomen van zijn beweerde activiteiten op YouTube, temeer daar deze autoriteiten hiervan pas op de hoogte zouden zijn gekomen nadat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend; (viii) zijn verklaringen over de problemen die zijn vader in Egypte zou hebben gekend naar aanleiding van verzoekers beweerde activiteiten op YouTube eveneens tegenstrijdig en onaannemelijk zijn; (ix) hij momenteel zoekende is wat betreft zijn huidige geloofsovertuiging en dat een eventuele bekering tot het christendom louter hypothetisch is; en (x) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing terecht dat de redenen waarvoor verzoeker initieel Egypte verliet van louter socio-economische aard zijn. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven vluchtmotieven, meer bepaald het op zoek gaan naar een beter leven en een betere financiële situatie (notities van het persoonlijk onderhoud 19 juli 2018 (hierna: notities I), p. 13), geen *nexus* vertonen met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

2.3.2.3. Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoeker bij zijn aankomst in België bewust de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden door gebruik te maken van valse documenten. De federale politie stelde namelijk vast dat de Bulgaarse identiteitsdocumenten, die verzoeker gebruikte bij zijn verklaring tot inschrijving als EU-burger, vals blijken te zijn (administratief dossier, stuk 28). Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart verzoeker dienaangaande dat hij vermoedt dat zijn voormalige Bulgaarse werkgever, die hem deze valse Bulgaarse identiteitsdocumenten zou hebben bezorgd, hem in de problemen heeft willen brengen (notities I, p. 7). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt om een gedetailleerd antwoord te geven wanneer hem wordt gevraagd heel gedetailleerd te vertellen hoe hij de Bulgaarse nationaliteit verkreeg; verzoeker komt immers niet verder dan de volgende vage verklaringen: *"Hij [zijn Bulgaarse werkgever, n.v.d.r.] was verantwoordelijk voor het indienen van alle documenten; hierover weet ik niets. Op een dag moesten we samen naar het register gaan. Dat heten we burgerlijke stand in Egypte. Een plaats die op commissariaat lijkt. Daar hebben we een turk gezien. Die heeft foto's van mijn gemaakt en vingerafdrukken genomen dan kreeg ik mijn document. Ik bedoel de nationaliteit.*

Ik heb daar effectief niet gewoond op het adres. Hij heeft alle documenten geregeld. Je weet dat ik in de bouwsector werkte: dat wil zeggen dat ik een paar dagen hier zit en andere dagen in Frankrijk of in Italië. Trouwens wat betreft de betaling van belastingen: ik weet niet of hij dat effectief heeft gedaan.” (notities I, p. 6). Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slaagt verzoeker er niet in aan de hand van gedetailleerde en doorleefde verklaringen zijn beweringen in verband met het bekomen van de Bulgaarse nationaliteit en identiteitsdocumenten *in concreto* aannemelijk te maken (notities van het persoonlijk onderhoud 3 september 2018 (hierna: notities II), p. 2-4). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het aanvragen en bekomen van de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie, *in casu* Bulgarije, door een onderdaan van een derde land, *in casu* Egypte, niet louter bestaat uit het door de werkgever laten regelen van deze procedure en het vervolgens laten nemen van een foto en vingerafdrukken door een Turkse man, waarna men meteen de Bulgaarse nationaliteit en identiteitsdocumenten verwerft. Bovendien blijkt verder tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoeker zich geenszins de moeite getroostte om bij de Bulgaarse ambassade in België te achterhalen hoe de vork precies in de steel zit wat betreft zijn Bulgaarse nationaliteit en identiteitsdocumenten (notities I, p. 7), hetgeen een bijkomende indicatie vormt voor het feit dat verzoeker wel degelijk wist dat hij de Belgische autoriteiten middels valse Bulgaarse documenten van zijn beweerde Bulgaarse nationaliteit trachtte te overtuigen. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.3.2.4. Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker aanvoert dat hij ingeval van terugkeer naar Egypte zal worden beschuldigd van godslastering, zal worden opgesloten of zal worden vermoord omdat hij de islam heeft afgezworen. In zijn verzoekschrift kondigt hij aan dat hij zal worden gedoopt en zich aldus tot het christendom zal bekeren (verzoekschrift, stuk 5).

De Raad stelt evenwel vast dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij de islam heeft afgezworen. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering tot het christendom, minstens niet aan het oprecht karakter van deze bekering. Hiertoe dient gewezen op de hierna volgende elementen.

Verzoeker verklaart dat hij aan zijn islamitische geloofsovertuiging begon te twijfelen na het overlijden van zijn dochter (notities I, p. 10 en notities II, p. 10), hetgeen hij ook uitdrukkelijk bevestigt in zijn verzoekschrift (p. 10). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij werkelijk in België een dochter had die overleden is.

Zo brengt verzoeker geen enkel tastbaar en overtuigend (begin van) bewijs bij waaruit zou kunnen blijken dat hij vader werd en dat zijn dochter intussen zou zijn overleden. Ter staving legt verzoeker de volgende stukken voor: een geplastificeerd naamkaartje, een foto van een baby, een bewijs van de betaling van een voorschot aan een ziekenhuis en klevertjes van de mutualiteit op zijn naam (alle in de map 'Documenten' in het administratief dossier), alsook een groot aantal foto's (verzoekschrift, stuk 3). Het geplastificeerde naamkaartje kan door eender wie, eender waar en eender wanneer zijn opgemaakt en kan dan ook geenszins de geboorte en/of het overlijden van verzoekers dochter aantonen. Het bewijs van de betaling van een voorschot aan een ziekenhuis toont slechts aan dat verzoeker een voorschot van 50 euro betaalde aan dit ziekenhuis, doch er kan niet uit worden afgeleid dat dit voorschot enig verband houdt met de geboorte, de ziekte en/of het overlijden van zijn dochter. De klevertjes van de mutualiteit op zijn naam tonen op zich evenmin de geboorte en/of het overlijden van verzoekers dochter aan daar zij slechts betrekking hebben op verzoekers persoonlijk lidmaatschap van deze mutualiteit. Ook de foto's tonen niet aan dat de afgebeelde personen werkelijk verzoekers voormalige echtgenote en zijn dochter betreffen en evenmin dat deze dochter zou zijn overleden, temeer daar privéfoto's wegens de manipuleerbaarheid van wat wordt afgebeeld, slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Verzoeker brengt geen geboorte- of overlijdensakte van zijn dochter bij en evenmin enig ander tastbaar bewijs waaruit zou kunnen blijken dat hij in België vader werd van een dochter die ten gevolge van een ziekte kort na de geboorte zou zijn overleden, zoals bijvoorbeeld een geboortekaartje, documenten teneinde zijn vaderschap te (doen) erkennen of betreffende de medische behandeling van zijn dochter – hij verklaarde immers dat hij zelf aan een genetisch onderzoek in verband met de ziekte van zijn dochter werd onderworpen (notities II, p. 9) –, een misprentje of iets dergelijks. Redelijkerwijze kan nochtans worden verwacht dat verzoeker in staat is om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming over dermate ingrijpende gebeurtenissen als de geboorte, de ziekte en het overlijden van zijn dochter in België een tastbaar en overtuigend (begin van) bewijs voor te leggen of dat hij een afdoende verschoning kan doen gelden waarom hij hier niet in slaagt, *quod non*.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker er niet in slaagt het overlijden van zijn dochter op een precieze en coherente wijze in de tijd te situeren. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat zijn dochter overleed “45 dagen na geboorte”, terwijl hij haar geboorte situeert op 14 april 2013 (administratief dossier, stuk 27, “verklaring DVZ”, verklaring 16). Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud situeert verzoeker de geboorte van zijn dochter eerst op 14 april 2014 om vervolgens haar overlijden te situeren in mei 2013 (notities I, p. 5). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een dermate ingrijpende gebeurtenis als het overlijden van zijn dochter, hetgeen hem er nadien toe zou hebben aangezet om zijn islamitische geloofsovertuiging dermate in vraag te stellen dat hij heden meent om deze reden internationale bescherming te behoeven, op een precieze en coherente wijze in de tijd zou kunnen situeren, *quod non*. Dat verzoeker niet verder komt dan het overlijden van zijn dochter te situeren op “45 dagen na haar geboorte” of in “mei 2013”, terwijl hij bovendien haar geboorte eenmalig in 2014 situeert, zonder dat hij ook maar één keer melding maakt van de beweerde overlijdensdatum van 29 mei 2013, doet afbreuk aan het doorleefd en bijgevolg ook aan het geloofwaardig karakter van zijn verklaringen. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker verklaarde dat hij naar aanleiding van de begrafenis van zijn dochter een ruzie zou gehad hebben met zijn voormalige echtgenote waarbij hij zelf naar de politie ging om zijn deel van het verhaal te vertellen (notities I, p. 5 en notities II, p. 5-6 en 11), terwijl uit de informatie in het administratief verslag vreemdelingencontrole van de politie blijkt dat deze klacht door verzoekers voormalige echtgenote in 2012 werd ingediend (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). In de bestreden beslissing werd hier reeds op gewezen, doch in onderhavig verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer; hij komt immers niet verder dan te volharden in zijn eerdere verklaring dat zijn dochter in mei 2013 overleed. Het louter volharden in één versie van een vastgestelde tegenstrijdigheid maakt deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan.

Aangezien aan het beweerde overlijden van verzoekers dochter geen geloof kan worden gehecht gelet op de voorgaande vaststellingen, en daar hij dit beweerde overlijden als de aanzet omschrijft om zijn islamitische geloofsovertuiging in vraag te stellen, wordt tevens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij de islam heeft afgezworen.

De geloofwaardigheid van verzoekers bewering de islam te hebben afgezworen na het overlijden van zijn dochter wordt verder ondermijnd daar evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen in verband met zijn activiteiten op YouTube met betrekking tot het bekritisieren van de islam.

Verzoeker verklaart tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij anderhalf jaar voorafgaand aan dit tweede persoonlijk onderhoud (dus rond maart 2017) actief werd op YouTube met het kanaal genaamd “Momoo Soo” maar dat dit kanaal “Sinds 9, 10 maanden of jaar geleden” voorafgaand aan dit tweede persoonlijk onderhoud (dus ergens tussen september 2017 en december 2017) werd geblokkeerd door YouTube want “De moslims hebben blijkbaar rapporten geschreven aan YouTube” (notities II, p. 16). Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dan weer dat hij sedert bijna twee jaar voorafgaand aan dit persoonlijk onderhoud (dus rond juli-augustus 2016) actief is op YouTube (notities I, p. 14), hetgeen significant vroeger is dan hetgeen hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud verklaarde en waardoor reeds bij voorbaat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt bovendien dat het beleid van YouTube erin bestaat de vrije meningsuiting hoog in het vaandel te dragen en dat slechts in uitzonderlijke gevallen wordt overgegaan tot het blokkeren of beëindigen van een kanaal. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoekers YouTube-kanaal zou worden geblokkeerd enkel omdat moslims zijn kanaal zouden hebben gerapporteerd bij YouTube. Dit klemt des te meer daar verzoeker er niet in slaagt het blokkeren van zijn YouTube-kanaal op een meer precieze wijze in de tijd te situeren dan “9, 10 maanden of jaar geleden”. Bovendien blijkt uit voormelde informatie dat YouTube bij het blokkeren of beëindigen van een kanaal een e-mail verstuurt waarin de reden(en) voor de blokkering of beëindiging van het betrokken kanaal word(t)(en) uiteengezet en waarin de kans wordt geboden om tegen deze beslissing in beroep te gaan. Verzoeker verklaart echter dat hij geen enkel bewijs kan voorleggen van het blokkeren van zijn kanaal (notities II, p. 16), hetgeen niet te rijmen valt met de e-mail die in voormelde informatie wordt vermeld.

Verder zou verzoeker tevens, nadat zijn eerste YouTube-kanaal werd geblokkeerd, een tweede kanaal zijn begonnen onder de naam “Ex-Muslim Show” en dit acht maanden voorafgaand aan zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (dus rond december 2017) (notities I, p. 14). Uit de informatie in het administratief dossier (zie map

'Landeninformatie') blijkt evenwel dat het YouTube-kanaal "Ex-Muslim Show" reeds actief is sedert 30 oktober 2012. Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal een verkeerd YouTube-kanaal, namelijk "The Ex-Muslim Show", heeft geraadpleegd, dient erop gewezen dat de informatie in het administratief dossier wel degelijk betrekking heeft op het YouTube-kanaal "Ex-Muslim Show" en niet op het kanaal "The Ex-Muslim Show" (zie map 'Landeninformatie'). Als dusdanig komen verzoekers verklaringen over het opstarten van dit YouTube-kanaal en over de aanvang van zijn in vraag stellen van de islam (sedert mei 2013) geenszins overeen met de vaststelling dat dit YouTube-kanaal reeds sedert oktober 2012 actief is. De aan het verzoekschrift toegevoegde "screenshots" (stuk 4) wijzigen niets aan deze vaststellingen, integendeel. Uit het internetadres op de screenshot van "Ex-Muslim Show" staat vermeld "view_as=subscriber", hetgeen doet vermoeden dat verzoeker slechts als geabonneerd lid toegang heeft tot dit kanaal en niet als beheerder. Dit vermoeden wordt versterkt doordat in het screenshot waarop de accounts van het e-mailadres "konkanXXX@gmail.com" worden weergegeven tweemaal een kanaal met de naam "Ex-Muslim Show" wordt weergegeven, zodat het niet valt uit te sluiten dat verzoeker, na confrontatie met de bestreden beslissing, een tweede YouTube-kanaal met dezelfde naam heeft aangemaakt om zodoende de Belgische asielinstanties alsnog te misleiden. Als zodanig doen deze vaststellingen reeds bij voorbaat afbreuk aan de geloofwaardigheid van zowel verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn activiteiten op YouTube, als zijn verklaringen met betrekking tot het afzweren van de islam.

Het voorgaande klemt des te meer daar in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze wordt gemotiveerd dat de door verzoeker in dit kader voorgelegde documenten met kritiek op bepaalde koranverzen (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, aangezien niet kan worden vastgesteld door wie deze bemerkingen werden geschreven, noch wanneer en met welke bedoelingen deze kritiek werd geschreven, zodat deze documenten bewijswaarde ontberen. In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft.

Tevens wordt in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze gemotiveerd dat de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de Egyptische autoriteiten naar aanleiding van zijn beweerde activiteiten op YouTube geheel ongeloofwaardig zijn:

"Zo kon u niet verduidelijken op welke wijze de Egyptische autoriteiten op de hoogte zouden zijn gesteld van uw vermeende activiteiten. Zo stelde u uitdrukkelijk nooit iets te hebben gepubliceerd onder uw eigen naam (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Als extra veiligheidsmaatregelen zou u daarenboven gebruik gemaakt hebben van technologie om uw stem te vervormen zodat men u evenmin op basis hiervan zou kunnen herkennen (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14). Enkel mensen van uw community, i.c. mede-criticasters van de islam, zouden op de hoogte geweest zijn van uw activiteiten (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14 en 15). In het licht van voorgaande is het dan ook geenszins duidelijk hoe de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte zou zijn van uw activiteiten. In dit verband stelde u "iemand uit Antwerpen heeft mijn stem herkend hoewel ik altijd probeerde mijn stem te veranderen in de afleveringen". Sinds een viertal maanden ongeveer, i.c. +/- maart 2018, zou men op de hoogte zijn van uw kanaal, zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 14 en zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Bij een bezoek aan de Egyptische ambassade zou men u geconfronteerd hebben met deze informatie alsook met video's over sjeik al Azhar (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Weerom komt u hier niet verder dan het uiten van een aantal blote beweringen die op geen enkel manier worden gestaafd. Uw opeenvolgende verklaringen aangaande het moment waarop de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte zou zijn gekomen van uw kanaal zijn bovendien niet eensluidend. In tegenstelling tot wat u voor het CGVS verklaarde (zie supra), beweerde u tijdens uw interview bij de DVZ, dat plaatsvond in januari 2018, dat de Egyptische staatsveiligheid toen reeds op de hoogte was. U had dit recent vernomen, zo beweerde u bij de DVZ (zie vragenlijst CGVS vraag 5). De waarachtigheid van uw beweringen wordt voorts eens te meer onderuit gehaald gelet op het feit dat u zich in april 2018 spontaan naar de Egyptische ambassade begaf om daar uw stem uit te brengen in het kader van de Egyptische presidentsverkiezingen (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 11). Dat u zich vrijwillig op de ambassade zou aanmelden, wetende dat de Egyptische staatsveiligheid op de hoogte is van uw activiteiten op YouTube, is geenszins aannemelijk. U haalde hierbij overigens het voorbeeld aan van een andere YouTuber die momenteel Egypte niet mag verlaten omwille van verschillende lopende rechtszaken tegen zijn persoon (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 13, 14 en 15). Dat u in dergelijke context zelf contact zou zoeken met en u vrijwillig zou begeven naar de Egyptische ambassade ondermijnt compleet de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Voorts is het dan ook weer opmerkelijk dat u reeds in november 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Immers, indien we uw laatste versie van de feiten volgen, namelijk

dat u in maart 2018 vernam dat Egyptische staatsveiligheid op de hoogte is van uw activiteiten en u omwille hiervan thans een vrees heeft voor een terugkeer naar Egypte, kan de vraag worden gesteld waarom u dan reeds in november 2017 om internationale bescherming verzocht. Dit toont eens te meer aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen aangaande uw problemen met de Egyptische autoriteiten.

Dat voorts uw vader ook problemen zou hebben ondervonden met de veiligheidsdiensten in Egypte, en dit ten gevolge van uw activiteiten, moet eveneens worden opgemerkt dat dit niet aannemelijk is. Gezien er reeds geen geloof kan gehecht worden aan uw activiteiten op sociale media kan er immers evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die uw familie omwille hiervan zou hebben gekend. Ook volgende bevindingen tonen aan dat uw verklaringen betreffende de problemen van uw vader niet kunnen weerhouden worden. Zo stelde u dat de veiligheidsdiensten tweemaal langskwamen bij uw ouderlijke woning in Egypte. Men zou uw vader hebben meegenomen en ondervraagd omwille van het feit dat jullie dezelfde naam hebben (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Hierdoor zouden de Egyptische veiligheidsdiensten uw vader ervan hebben verdacht achter het YouTube – kanaal te zitten (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Dient echter te worden opgemerkt dat het een loutere bewering van uw kant betreft die u geenszins staft met enig tastbaar begin van bewijs. Bovendien is het, rekening houdend met uw eerdere verklaringen, onlogisch dat de Egyptische veiligheidsdiensten uw vader zouden hebben aangehouden als gevolg van een vorm van 'mistaken identity'. U stelde in dit verband het volgende "In Europa heet ik A.M. en op het Egyptische paspoort heet ik M.M.S.A.. In verband met YouTube ze dachten eerst dat ik mijn vader was. Mijn vader heet M.S." (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 6). Dit houdt echter geen steek gezien uit uw verklaringen blijkt dat u in maart 2018 reeds werd aangesproken op de Egyptische ambassade in België ten gevolge van uw activiteiten (zie CGVS dd. 03.09.2018, p. 17). Uw eigen verklaringen volgend, zou men dus in maart 2018 reeds geweten hebben dat het om u ging alsook dat u zich in België bevond, gezien ook u in het verleden reeds meermaals in contact stond met de ambassade, dit onder andere voor het verlengen/vernieuwen van uw Egyptische identiteitspapieren (zie CGVS dd. 19.07.2018, p. 11). Waarom men dan daarna uw vader zou aanhouden omwille van dezelfde feiten is geenszins duidelijk. Voorgaande ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u in het kader hiervan tekstberichten toonde die uw broer u zou gestuurd hebben naar aanleiding van de gebeurtenissen/problemen in Egypte wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Deze berichten kunnen hoogstens aantonen dat uw broer berichten naar u stuurde, doch tonen geenszins aan dat hetgeen in de berichten vermeld staat strookt met de realiteit. De authenticiteit van deze berichten kan niet worden nagegaan en er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande evenmin enig concreet en inhoudelijk verweer, zodat de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven onverminderd overeind blijven. Aangezien deze motieven steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden zij door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.5. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers voorgehouden religieuze huwelijken in België evenmin te rijmen zijn met zijn voorgehouden geloofsovertuiging(en). Verzoeker verklaart immers dat hij pas sedert mei 2013 zijn islamitische geloofsovertuiging in vraag begon te stellen en dat hij voordien een conservatieve moslim was (notities II, p. 7 en volgende). Tot aan het beweerde overlijden van zijn dochter in mei 2013 (zie dienaangaande echter *supra*) zou verzoeker op islamitisch-religieuze wijze gehuwd zijn met de Belgische vrouw M.E. met wie hij gedurende tweeënhalf jaar een relatie had (dus sedert ongeveer eind 2010) (notities II, p. 10). Nadien zou hij sedert drie jaar voorafgaand aan het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (dus sedert ongeveer juli 2015) op islamitisch-religieuze wijze gehuwd zijn met de Belgische vrouw C.L. (notities I, p. 4). Het is echter geheel onaannemelijk dat verzoeker eerst op religieuze wijze zou huwen met een Belgische vrouw die, hoewel zij niet praktiserend christen was, haar christelijke geloofsovertuiging niet zou hebben afgezworen en haar niet bekeerde tot de islam hoewel verzoeker op dat moment volgens zijn verklaringen zelf nog steeds een conservatieve moslim was, terwijl hij later opnieuw op religieuze wijze zou huwen met een Belgische vrouw die zich eerst bekeerde tot de islam om vervolgens zich opnieuw tot het christendom te bekeren hoewel verzoeker op dat moment de islam reeds twee jaar in vraag stelde (notities II, p. 10). Opnieuw komen verzoekers verklaringen over zijn afzweren van de islam dan ook op de helling te staan.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij sedert het overlijden van zijn dochter in mei 2013 de islam heeft afgezworen en dat hij omwille hiervan vervolging dient te vrezen ingeval van terugkeer naar Egypte. In dit licht kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering tot het christendom, minstens aan

het oprecht karakter van deze bekering. Met betrekking tot verzoekers beweerde bekering tot het christendom kan bovendien ook het volgende worden vastgesteld.

Het aan het verzoekschrift toegevoegde attest, waarin toestemming wordt gegeven door de autoriteiten van de katholieke kerk in België om verzoeker te dopen (stuk 5), is gedateerd op 29 januari 2019 en dus voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing op 27 februari 2019. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker dit attest in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, dat voornamelijk is gebaseerd op zijn voorgehouden geloofsovertuiging, zo snel mogelijk aan de Belgische asielinstanties zou bezorgen. Dat verzoeker dit attest pas middels onderhavig verzoekschrift voorlegt, doet dan ook afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog verklaarde dat hem een maand voorafgaand aan dit gehoor (dus rond begin augustus 2018) nog werd gevraagd of hij zich wilde laten dopen maar dat hij meer tijd vroeg: *“Het is wel een belangrijke stap. Ik heb wel twijfels. Ik wil eerst zeker zijn. En ik moet ook deze lessen volgen.”* (notities II, p. 14-15). In het licht van deze verklaringen is het bovendien des te frappanter dat verzoeker nalaat in zijn verzoekschrift enige toelichting te verschaffen over de precieze reden waarom hij sedert zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen intussen wel volledig overtuigd zou zijn geraakt van het christendom als religie, hetgeen allerminst ernstig is.

Verder acht de Raad verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij terecht zou zijn gekomen bij de Sint-Pieterskerk in Jette ongeloofwaardig. Verzoeker verklaart dat hij met een dame uit Halle, wiens volledige naam hij niet kent en bij wie hij een schildersjob uitvoerde, een gesprek had over geloof waarbij deze vrouw een telefoonnummer op televisie zag en dit aan verzoeker heeft gegeven (notities II, p. 12). Bovendien zou verzoeker, hoewel ook zijn vriendin in Halle woont, niet naar een kerk in Halle gaan omdat daar vlakbij een Egyptisch restaurant zou zijn gelegen (notities II, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker terecht zou komen bij een kerk in Jette omdat een dame bij wie hij toevallig een schildersjob deed net op dat moment op televisie het telefoonnummer van een persoon werkzaam bij deze kerk in Jette zag verschijnen, dit noteerde en het aan verzoeker gaf. Evenmin is het aannemelijk dat verzoeker zich naar een kerk in Jette zou begeven, terwijl zijn vriendin en de dame die hij sprak in Halle wonen. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat er in Halle ook kerken zijn waar geen Egyptisch restaurant vlakbij is gelegen. Verzoekers verklaring dat de andere kerken in Halle gesloten zijn (notities II, p. 13), is slechts een blote bewering. Dat er in de buurt van de kerk in Halle Arabieren, Marokkanen en moslims wonen (notities II, p. 13) is evenmin een afdoende verschooning, daar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker ook in/aan de kerk in Jette zou kunnen worden gezien door mensen van Arabische of Marokkaanse origine of door andere moslims.

Vervolgens stelt de Raad vast dat het evenmin aannemelijk is dat verzoeker verklaart dat hij toevallig bij een katholieke kerk terechtkwam, zonder dat hij kan verduidelijken waarom hij voor de katholieke kerk en niet voor bijvoorbeeld de protestantse kerk binnen het christendom heeft gekozen (notities II, p. 13). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een man, die zichzelf in het verleden als een conservatieve moslim beschouwde maar die na het overlijden van zijn dochter zijn islamitische geloofsovertuiging in vraag begint te stellen en een kritische zoektocht van meerdere jaren begint op religieus vlak en die uiteindelijk besluit om zich te bekeren tot het katholieke geloof, op een gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde wijze kan uiteenzetten waarom hij specifiek voor een bekering tot het katholieke geloof kiest en niet voor een andere geloofsstrekking binnen het christendom, *quod non in casu*.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers kennis van het katholieke geloof op diverse punten gebrekkig is. Zo verklaart verzoeker dat het Nieuwe Testament gewoon een nieuwe versie is van het Oude Testament (notities II, p. 14). Ook stelt verzoeker dat Jezus op Hemelvaart werd gekruisigd, dat hij nadien werd begraven en de volgende dag naar de hemel ging, terwijl hij over Pasen slechts verklaart dat dit na de vasten valt en zich verder niet goed te herinneren waar Pasen over gaat (notities II, p. 15). Gelet op het verregaande belang van het Nieuwe Testament, van Pasen en van Hemelvaart binnen het katholicisme, en aangezien verzoeker verklaarde dat hij al gedurende een jaar bijbellessen volgt (notities II, p. 14), is deze lacuneuze kennis in hoofdte van verzoeker des te frappanter. De kennis die verzoeker wel tentoonspreidt met betrekking tot het katholieke geloof (notities II, p. 14-15) heeft dan ook een ingestudeerd karakter.

2.3.2.6. Met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw identiteitskaart en uw diploma bevestigen louter uw persoonsgegevens, uw herkomst alsook uw studies. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De arbeidsovereenkomst heeft dan weer betrekking op uw situatie in België. De overige documenten, - i.c. het geplastificeerd naamkaartje, de foto van een baby, het bewijs van een voorschot betaald aan het Sint Augustinus ziekenhuis, de klevertjes van de CM, de foldertjes van de kerk van Jette, de teksten uit de Bijbel, de vier edities van Kerk en Leven, de teksten uit de Koran aangevuld met eigen opmerkingen genaamd Quranleaks alsook internetlinks naar twee YouTubekanalen – werden hierboven reeds besproken.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motivering door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afzweren van de islam, aan de beweerde problemen die hij omwille hiervan met de Egyptische autoriteiten zou kennen of aan (het oprecht karakter van) zijn beweerde bekering tot het christendom.

2.3.2.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.9. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 7 juni 2018) blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in Rafah, Sheikh Zuwaïd en al Arish, de noordelijke districten van de “North Sina” provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinaï. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinaï (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinaï is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren twee nieuwe radicale groepen, Hasam en Lewaa al Thawra, gewapende aanvallen uit gericht op militaire en politieke doelwitten op het Egyptische vasteland.

De radicale islamitische opstandelingen in de Sinaï, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinaï. De WS maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bremmbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van de WS gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook nietmilitaire doelwitten aan, zoals

bijvoorbeeld pijpleidingen. De WS eist in november 2017 ook een aanslag op een soefistische moskee op, waarbij 305 burgerslachtoffers vallen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. In februari 2018 lanceert het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinaï, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de 'Comprehensieve Operatie Sinaï 2018', die tot doel heeft niet alleen de WS in Sinaï, maar het terrorisme in geheel Egypte te elimineren. Bij de actie zijn reeds tientallen militanten omgekomen, honderden arrestaties verricht en vele schuilplaatsen en wapendepots ontmanteld. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinaï zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven, en vinden vooral plaats in de buurt van Greater Cairo en Giza, maar ook heel af en toe in de provincies Alexandrië, Damietta, Gharbia, Minufiyah, Qalyoubiya, Fayoum en Minya. Deze acties nemen onder meer de vorm aan van brandstichtingen, aanvallen met bommen, schietpartijen, ontvoeringen, zelfmoordacties, ontvoeringen en onthoofdingen. Aanslagen gepleegd buiten de Sinaï worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is, maar ook acties voert in andere provincies. De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen, ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus wordt de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER